

نماینده مردم شادگان در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه صیادان نقش موثری در ارتقای شاخص‌های تولیدی و رفع نیاز زنجیره غذایی جامعه بر عهده دارند، گفت: مسئولان استانی با جدیت پیگیر رفع مشکلات صیادان شهرستان شادگان باشند.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، هاشم خنفری در بازدید از اسکله صیادی خورودورق در جمع صیادان این شهرستان، اظهار کرد: صید و صیادی یکی از ظرفیت‌های مهم در شهر ستان شادگان است که باید حمایت لازم از فعالان این بخش صورت گیرد.

وی افزود: صیادان نقش بسزایی در ارتقای شاخص‌های تولیدی و رفع نیاز زنجیره غذایی جامعه بر عهده دارند و علی‌رغم اینکه مشکلات فراوان در این زمینه دارند، باز هم به صورت شبانه‌روزی و در شرایط سخت آب و هوایی نیز به شغل مقدس خود ادامه می‌دهند و فعالیت دارند.

نماینده شادگان در مجلس شورای اسلامی، با اشاره به اینکه صیادان شهرستان با مشکلات متعددی در زمینه‌های مختلف روبرو هستند، بیان کرد: صیادان از زحمت‌کش‌ترین اقشار هستند که برای کسب روزی خود با سختی‌های فراوانی روبرو می‌شوند. وی خاطر نشان کرد: صید و صیادی و فعالیت‌های شیلاتی را یکی از مهمترین فعالیت‌های در شادگان برشمرد و اضافه کرد: رفع مشکلات صیادان شادگانی در اولویت متولیان امر قرار گیرد.

خنفری در ادامه گفت: با جدیت، رفع مشکلات صیادان در شهرستان شادگان را پیگیری می‌کنیم تا شاهد رونق بیشتر فعالیت‌ها در این عرصه باشیم.

۱۰ هزار تن آبی در آذربایجان غربی تولید شد

مدیر شیلات و آبزیان آذربایجان غربی گفت: طی سال جاری ۱۰ هزار تن انواع ماهی و آبزیان در استان تولید و روانه بازارهای مصرف شده که ۱۱ درصد نسبت به مدت زمان مشابه سال گذشته افزایش دارد. به گزارش اقتصادسراسرآمد، منصور لطفی با بیان اینکه تولید ماهیان گرمابی و سردابی در استان در دستور کار قرار دارد به ایرنا افزود: امسال تولید چهار هزار و ۵۰۰ تن انواع ماهیان سردابی در استان انجام شده و تولید ماهیان گرمابی هم در مزارع و آب بندها، استخرهای ذخیره آب کشاورزی و آب بندها استمرار دارد.

وی اضافه کرد: آرتمیا، ماهیان زیتنی و زالو نیز از جمله محصولات استان در بخش شیلات و آبزیان است.

مدیر شیلات و آبزیان آذربایجان غربی با اشاره به تولید ۱۱ تن آرتمیا طی سال جاری در چهار مزرعه استان ادامه داد: امسال بیش از یک هزار و ۱۶۰ تن تولید ماهی گرمابی و سردابی در استان انجام شده است.

لطفی اظهار کرد: تکثیر ماهیان سردابی به تعداد ۱۵ میلیون قطعه در پنج مزرعه انجام شده و پیش بینی تولید برای ۵۰ میلیون قطعه تا پایان سال وجود دارد؛ تکثیر ماهیان گرمابی هم به تعداد ۱۱ میلیون قطعه در استان محقق شده است.

وی با اشاره به تولید زالو در ۲ مزرعه آذربایجان غربی گفت: امسال ۱۲۵ هزار قطعه در این بخش تولید شده که تا پایان سال به ۲۵۰ هزار قطعه می‌رسد.

وی افزود: در تولید ماهیان زیتنی هم هفت مزرعه فعالیت دارند و ۶ میلیون قطعه امسال تولید شده که پیش بینی می‌شود به ۱۰ میلیون قطعه برسد.

مدیر شیلات و آبزیان آذربایجان غربی اظهار کرد: راه اندازی مزارع پرورش آرتمیا در مجتمع فستندوز با توان تولید بیش از ۳۰۰ تن بیوسم و سیست آرتمیا، تولید بیش از ۱۱ میلیون قطعه انواع بچه ماهی گرمابی در مرکز بازسازی ذخایر ژنتیکی شهید کاظمی پادشست و رهاسازی در منابع آبی استان جهت حفظ ذخایر و ارسال مراد آن به استانهای همجواراز جمله طرح‌های اجرایی بوده است.

سختگیر گروه شیلات- استان سیستان و بلوچستان هر چند

سال‌هاست که با انواع محرومیت‌ها و کمبود منابع و امکانات دست به گریبان است، اما با برخورداری از سواحل مکران و دسترسی به دریای عمان و آب‌های آزاد به‌عنوان یکی از قطب‌های شیلات کشور شناخته می‌شود؛ تا جایی که همواره نقش مهمی در تأمین امنیت غذایی و ایجاد اشتغال ایفا می‌کند. نوار ساحلی سیستان و بلوچستان با برخورداری از اقلیم و آب‌وهوای مناسب، دسترسی به آب‌های آزاد اقیانوسی و دریای عمان و اراضی ساحلی مستعد، ظرفیت‌های فراوانی در زمینه تکثیر و پرورش آبزیان دریایی دارد. برخی کارشناسان اقتصادی و فعالان حوزه شیلات و آبی‌پروری باور دارند که حوزه توسعه زیرساخت‌هایی مانند برق، آب و جاده‌های دسترسی، تکمیل زنجیره ارزش، ایجاد مراکز پرورش بچه‌ماهی و دریافت مجوزهای بین‌المللی برای صادرات از مهم‌ترین نیازهای شیلات استان سیستان و بلوچستان به‌شمار می‌رود. به گزارش اقتصاد سراسرآمد، به باور کارشناسان، سیستان و بلوچستان با بهره‌گیری از موقعیت راهبردی بندر چابهار در مسیر رشد صادرات ماهی و میگو قرار دارد و در صورت ارتقای کیفیت محصولات براساس استانداردهای جهانی و متنوع‌سازی بازارهای هدف، می‌تواند سهم ایران را در بازار جهانی شیلات به‌طور چشمگیری افزایش دهد. شرایط محیطی و وضعیت جغرافیایی مطلوب و مناسب، شهرستان‌های ساحلی این استان را به یکی از مهم‌ترین نقاط مورد توجه در حوزه آبی‌پروری کشور تبدیل کرده است به‌طوری‌که توسعه صید صنعتی و تجاری یکی از کلیدهای رشد منطقه بوده و درآمد حاصل از آن حتی می‌تواند با درآمدهای نفتی رقابت کند. علاوه‌بر صید و پرورش ماهی و میگو، قابلیت‌های دیگری در زمینه پرورش آبزیانی نظیر انواع جلبک‌های دریایی، خیار دریایی، لایسترا، آرتمیا و آبزیان زیتنی در سواحل مکران وجود دارد که برای بهره‌برداری بهینه نیازمند توجه، توسعه و سرمایه‌گذاری است.

منطقه مکران، واقع در نوار ساحلی جنوب شرقی ایران (استان‌های سیستان و بلوچستان و هرمزگان)، با کیلومترها خط ساحلی و دسترسی مستقیم به آب‌های

اقیانوسی، یکی از غنی‌ترین پهنه‌های دریایی جهان به‌شمار می‌رود. این منطقه که به‌عنوان «بهشت آبی‌پروری» شناخته می‌شود، پتانسیل عظیمی برای توسعه اقتصاد دریامحور دارد. صنعت شیلات، به‌ویژه صیادی سنتی و مدرن و آبی‌پروری (پرورش ماهی در قفس و میگو)، نه‌تنها می‌تواند محرک اصلی رونق اقتصادی باشد، بلکه نقش کلیدی در کاهش محرومیت، ایجاد اشتغال پایدار و بهبود معیشت جوامع محلی ایفا کند.

جایگاه رونق اقتصادی و اشتغال‌زایی مکران

اقتصاد مکران که عمدتاً وابسته به دریاست، از شیلات به‌عنوان ستون فقرات توسعه بهره می‌برد. صیادی سنتی با ابزارهایی مانند قلاب، نه‌تنها به حفظ منابع دریایی کمک می‌کند، بلکه اشتغال مستقیم برای هزاران محلی ایجاد کرده‌است. طبق برخی گزارش‌ها، اسکله‌های صیادی کشور، نقش محوری در تولید، اشتغال و ارزآوری ایفا کرده و سالانه هزاران تن آبزیان را به بازارهای داخلی و خارجی عرضه می‌کند. این در حالی است که صیادان در سواحل مکران در ۹بندر ماهیگیری و ۲جایگاه تخلیه صید شامل تیس، شهر کنارک، رمین، کلات زرآباد، پزم، هفت‌تیر شهر چابهار، بریس، گواتر، جُذ، تنگ و پسابندر و ۶شهرک و ناحیه صنعتی با بیش از ۱۰۰ واحد تولیدی صنایع شیلاتی در جنوب سیستان و بلوچستان فعال هستند. بررسی گزارش‌های رسمی نشان می‌دهد که در حال حاضر بیش از ۲۹هزار نفر در بخش‌های صید، صنایع شیلاتی و آبی‌پروری این استان مشغول به‌کار هستند که بیانگر اهمیت این بخش در اقتصاد منطقه است. همچنین صیادان سیستان و بلوچستان با استفاده از یک‌هزار فروند لنج فعال شامل ۴۷۰لنچ برودتی و ۳۳۱لنچ یخی سالانه هزاران تن انواع ماهی صید می‌کنند.

آبی‌پروری، به‌عنوان مکمل صیادی، پتانسیل بالاتری برای تحول اقتصادی دارد. این صنعت می‌تواند با سرمایه‌گذاری‌های هدفمند، معیشت ساحل‌نشینان را از وابستگی به صید فصلی رها کرده و به سمت اشتغال پایدار هدایت کند. طبق برآوردها، در هر هکتار مزرعه پرورش میگو، یک شغل مستقیم و

«سراسرآمد» گزارش می‌دهد:

موتور ارزآوری شیلات مکران روشن می‌شود؟

نگاهی به جایگاه اقتصادی و اجتماعی پرورش میگو و ماهی در سواحل مَکران

کند. بدون نظارت دقیق، این مسئله به کاهش تنوع زیستی منجر می‌شود.

برای غلبه بر این چالش‌ها، کارشناسان بر لزوم حمایت دولتی از طرح‌های دانش‌بنیان و ایجاد شهرک‌های صنعتی شیلاتی تأکید دارند. شیلات و آبی‌پروری در مکران، بیش از یک صنعت، یک فرصت استراتژیک برای تحول اقتصادی است. با غلبه بر چالش‌ها از طریق سرمایه‌گذاری دولتی و خصوصی و تمرکز بر صادرات پایدار، این منطقه می‌تواند به قطب تولید و ارزآوری تبدیل شود. کارشناسان هشدار می‌دهند که تأخیر در اقدام، پتانسیل‌های عظیم را هدر خواهد داد. پیشنهاد می‌شود برنامه‌های جامع مانند ایجاد صندوق حمایت از صیادان و آموزش‌های فنی، اولویت سیاست‌گذاران قرار گیرد. مکران با دریایی پربرکت، در انتظار گام‌های عملی برای شکوفایی است.

ساحل‌نشینان مکران قربانی کم‌توجهی

هفته گذشته بود که سیدعبدلکریم هاشمی نخل ابراهیمی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با «خانه ملت»، با بیان اینکه مسئله اشتغال و سرمایه‌گذاری در سواحل جنوبی کشور، به یکی از دغدغه‌های اساسی مردم تبدیل شده، گفت: ما در کشور فرصت‌های بی‌نظیری برای سرمایه‌گذاری داریم؛ چه در سواحل مکران، چه در مناطق غربی، مرکزی و جزایر، اما متأسفانه مردم ساحل‌نشین ما از حداقل امکانات زندگی بر خوردارند. در حالی‌که می‌توان با سیاست‌گذاری درست، این ظرفیت‌ها را به ثروت ملی و فرصت شغلی پایدار تبدیل کرد، امروز شاهد آن هستیم که در برخی از این مناطق، اندک افراد ناچسار به فعالیت‌هایی مانند قاچاق سوخت شده‌اند.

این نماینده مجلس با انتقاد از نگاه محدود به مفهوم توسعه دریامحور گفت: توسعه دریامحور فقط ساخت بندر نیست، بلکه به معنای ساماندهی تجارت، تربیت تاجر، ایجاد صنایع و خدمات در کنار آب است. وقتی تجارت و صادرات و واردات شکل بگیرد، صنایع فعال شوند و خدمات رونق پیدا کند، مردم دیگر مجبور نخواهند بود خود را در معرض خطر قرار دهند تا معیشت‌شان را تأمین کنند. «هاشمی‌نخل ابراهیمی» در پایان خاطر‌نشان کرد: باید به فکر ایجاد اشتغال پایدار و زیرساخت‌های توسعه‌ای باشیم. مناطق ساحلی گنج‌های پنهان اقتصاد ملی هستند و اگر درست مدیریت شوند، نه تنها محروم نمی‌مانند، بلکه به موتور محرک توسعه کشور تبدیل خواهند شد.

دریچه

عضو هیئت علمی گروه آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی گلستان:

تغییرات اقلیمی و کاهش تراز آب، زنگ خطر ی

برای خلیج گرگان

عضو هیئت علمی گروه آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گلستان با هشدار نسبت به اثرات تغییرات اقلیمی بر خلیج گرگان گفت: افزایش دما، تبخیر شدیدی و ورود رسوبات و آلاینده‌ها از رودخانه قروسو موجب کاهش حجم آب و افزایش شوری در خلیج شده است.

به گزارش اقتصادسراسرآمد، آرش زارع با اشاره به تأثیر تغییرات اقلیمی بر جمعیت ماهیان و پرندگان مهاجر به ایسنا اظهار کرد: تغییرات اقلیمی به‌ویژه گرمایش جهانی موجب افزایش دما و تبخیر در خلیج گرگان شده است و این مسئله به‌صورت مستقیم بر کاهش حجم آب و افزایش شوری آن تأثیر گذاشته است.

وی افزود: زمانی که تراز آب پایین می‌آید شدت تبخیر به‌صورت تصاعدی افزایش می‌یابد و این موضوع باعث بالا رفتن غلظت املاح و کاهش کیفیت آب می‌شود در نتیجه، زیستگاه‌های آبزیان و پرندگان مهاجر در معرض تهدید قرار می‌گیرند. عضو هیئت علمی گروه آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گلستان تصریح کرد: در بالادست خلیج گرگان، رودخانه قروسو که حوزه آبخیز آن از توسکستان تا کردکوی امتداد دارد، نقش مهمی در تغذیه خلیج دارد چراکه این رودخانه پس از عبور از مناطق مختلف، حجم قابل توجهی از رسوبات و آلاینده‌ها را با خود حمل کرده و وارد خلیج گرگان می‌کند که این موضوع تهدید بزرگی برای پایداری اکوسیستم خلیج محسوب می‌شود. زارع ادامه داد: خلیج گرگان به‌شدت تحت تأثیر نوسانات تراز آب دریای خزر قرار دارد و هرگونه تغییر در سطح آب دریا مستقیماً بر وضعیت زیست‌محیطی خلیج اثر می‌گذارد بنابراین کاهش تراز آب خزر موجب عقب‌نشینی خط ساحلی، کاهش تبادل آب بین دریا و خلیج و در نتیجه، افزایش شوری و کاهش اکسیژن محلول در آب می‌شود در کنار این مسئله، ورود آلاینده‌ها و رسوبات از طریق رودخانه قروسو نیز وضعیت را بحرانی‌تر کرده و موجب تهدید حیات آبزیان و تخریب زیستگاه‌های طبیعی در خلیج گرگان شده است.

به گفته وی، چشم‌انداز آینده خلیج گرگان چندان روشن نیست و روند کاهش سطح آب در سال‌های اخیر به‌وضوح مشاهده می‌شود از اینرو این کاهش سطح آب باعث کوچک‌تر شدن پهنه خلیج و تبدیل بخش‌هایی از زیستگاه پرندگان مهاجر و آبزیان به مناطق کم‌عمق یا خشک شده است. عضو هیئت علمی گروه آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گلستان تأکید کرد: یکی از راهکارهای پیشنهادی برای بهبود وضعیت خلیج، لایروبی و هدایت آب دریای خزر به خلیج از طریق کانال‌های خزنی و سایر مسیرهای آبی است با این حال این اقدام نیازمند تباه انجام شود زیرا اختلاف میزان شوری بین آب دریا و خلیج می‌تواند اکولوژی منطقه را تحت تأثیر قرار دهد.